

Farní občasník

Zpravodaj farního společenství v Otrokovicích

Číslo 2, ročník XX
Neděle 5. dubna 2009

Z obsahu čísla

- < Zájezd do televize NOE
- < Rozhovory o televizní mši
- < Střípky ze zájezdu
- < TV NOE očima mladých
- < TV NOE očima ministranta
- < Farní zprávy
- < Sběrání poštovních známek
- < Zprávy z diecéze
- < Nový křesťanský web pro děti
- < Soutěž Cesta dvou bratří
- < Maltéžská pomoc
- < O současné krizi, spolupráci a dobrovolnictví
- < Kukla 2009 - svátek múz
- < Postní pozdrav z Anglie
- < Charitní šatníky
- < Okénko pro rodiče
- < Kvíz a vtipy pro děti

Úcta a vděčnost, nikoli pohoršení

Dnes stojí před očima církve kříž, vztyčený mezi nebem a zemí. Už v Pavlových listech čteme, že kříž byl pro mnohé pohoršením – a i dnes jsme svědky toho, že se někteří lidé nad tímto znamením pohoršují. Je třeba jim říci, že křesťanská víra si chorobně nelibuje v obrazech bolesti a nezbožňuje utrpení jakožto utrpení.

Jestliže na Velký pátek „uctíváme kříž“, ctíme toho, který se nezalekl bolesti ani smrti. Šel tímto světem *cestou pravdy*, a to důsledně až do konce. Šel proti zlu a na této cestě na zlo nikdy neodpovídal zlem – a věděl, že tato cesta nevede k žádnému levnému triumfu. Věděl, že je to *cesta obětí*, a to obětí vlastního života. A tuto oběť přinesl vědomě a dobrovolně. Díváme se na kříž s úctou a vděčností za oběť, kterou Kristus na kříži přinesl.

Z knihy Tomáše Halíka Oslovit Zachea

Zájezd do televize NOE

Je neděle, brzké ráno a na náměstí nastupují do autobusů desítky lidí. Za chvíli oba autobusy vyjíždí směr Ostrava na farní zájezd do TV NOE. Během nedělního rána se stejným směrem vydává ještě několik dalších aut, naplněných našimi farníky. Všichni věří, že se v Ostravě setkají i s další skupinou poutníků, která tam odcestovala už v sobotu.

Na parkoviště v Ostravě u kostela sv. Václava jsme skutečně nakonec všichni dojeli, i když někteří s jistými problémy. Mládežnická skupina z akce OSA dorazila také a svou bagáží zcela zaplnila jeden sálek v TV NOE. Ti, co sem přijeli včas, se stihli občerstvit v přízemí budovy a zaskočit na záchod. My ostatní – rovnou do kostela.

Těsně přede mší nás místní jáhen poučil, jak se máme na televizní bohoslužbě chovat, co máme a nemáme dělat. Pak proběhla bohoslužba. V historickém prostředí gotického kostela měla trochu slavnostní

ráz. Naše spojené pěvecké sbory se skutečně vyznamenaly a z nás farníků snad nikdo nic nepokazil. Jen kameramani prý nepracovali dobře. Buď nesnímali ty, které měli, nebo zabírali ty, které neměli... Všichni jsme si s úlevou vydechli, když po odchodu kněze, jáhna a ministrantů kdosi přišel a řekl: Televizní přenos skončil.

Přišel ředitel TV NOE a krátce nás seznámil s chodem celé televize. Odhadl, že ji sleduje kolem 50 tis. lidí. Na slíbenou prohlídku TV jsme se museli rozdělit do třech skupin. TV NOE pro nás byla příliš malá. Čekání na prohlídku jsme si vyplňovali pojídáním poledních řízků, sekané a buchety. Jednotlivé skupiny se pak při prohlídce vzájemně potkávaly, prolínaly, někteří svou skupinu úplně ztratili. Velkým zájmem byl o hlavní studio, odkud se přednáší většina pořadů. I nejmenší děti si mohly vyzkoušet, jaké je to být kameramanem.

Zatímco skupina OSA upalovala na vlakové nádraží, autobusová část se vydala na prohlídku nového kostela v Ostravě – Zábřehu. Moderní kostel, v němž věž stojí samostatně, kde svatostánek není vpředu uprostřed, kde křtitelnice připomíná vanič-

ku pro děti a kde je asi 6 kůrů, stál za to. Některým se líbil velice, jiným vůbec ne. A pak již se spoustou zážitků rychle domů za pozdním nedělním obědem.

Pavel Ludvík

n Otče Josefe, pociťuje kněz rozdíl mezi tím, když slouží mši sv. v důvěrně známém kostele a v kostele, kde je poprvé (neřku-li za přítomnosti televizních kamer)?

Běžně v jiném kostele nějaký citelnější rozdíl nepozoruji. Sama přítomnost kamer mi rovněž nedělala větší potíže, ale spíš všechno to dění kolem působilo větší napětí a nervozitu než obyčejně.

Připravoval jste se na tuto mši stejně jako na jakoukoli jinou, nebo jste si vše chystal mnohem pečlivěji?

Na tuto mši svatou jsem se připravoval mnohem důkladněji než obvykle a při tom jsem si uvědomil, že by bylo užitečné se takto připravovat pokaždé. Jenomže každý týden tomu věnovat tolik času považuji za nemožné.

Myslíte si, že jsme svým vystoupením ty „nemocné a zesláblé stáří“, o kterých jste při mši mluvil, potěšili?

Já sám si netroufám hodnotit, jak se nám to povedlo, ale podle ohlasů, které jsem slyšel a taky z esemesek, které mi přišly, vyvozuji, že naše účast na mši v TV Noe splnila svůj účel.

n Lenko, když jsem přemýšlel, či chyby budou při televizní mši svaté nejvíce vidět, napadlo mne, že to bude kněz a varhanice. Na varhany jste hrála vy, byla jste při tom hodně nervózní?

Ani ne, připadalo mi to jako doma – tedy, jako při mši svaté v některém našem farním kostele. A tam se na chyby nesoustředím. Raději se snažím vnořit do hudby, a tím i do celé mše svaté. Nacházím v nich zdroj naděje a vnitřní radosti.

Jak vás upoutalo prostředí kostela, myslíte si, že třeba sborům pomohlo k lepšímu vyznění jejich zpěvu?

Uvnitř kostela sv. Václava na mne hned od počátku dýchlo velmi příjemné, téměř nebeské ovzduší. Po celou dobu jsem tam vnímala požehnání – ať už při drobných organizačních jednáních s pracovníky TV

nebo i při samotných zpěvech. Myslím, že nejen příznivé akustické podmínky, ale zvláště modlitby a duchovní podpora těch mnohdy skrytých jistě vstřily pečeť něčeho krásného i do toho obyčejného lidského snažení. Děkujeme.

n Paní Kvasnicová, neobvyklým zážitkem pro nás bylo, že oba naše sbory zpívaly dohromady. Ředitel TV NOE, P. Leoš Ryška, řekl, že to bylo „mohutné a krásné“. Jak jejich vystoupení zapůsobilo na vás?

Já osobně z toho mám pěkný pocit. Nebylo to poprvé, co naše sbory zpívaly dohromady. Asi před 9 lety nám věnoval p. Jan Novák (z Malenovic) 2 sklady pro smíšený a dětský sbor: „Hymnus“ a „Surrexit Christus“ (4-6 hlasé). Tím byla současně naplněna i jedna tajná touha spojit někdy oba existující sbory.

Chtěla byste dirigovat takto velký sbor častěji a při jiných příležitostech?

Nejde o to, jak velký nebo početný sbor dirigovat, ale jde o vytvoření jedné duchovní rodiny v naší farnosti. Zpívali jsme společně i na primiční mši P. Radka Sedláka, nyní v Ostravě a snad někdy příležitostně – budu velmi ráda.

n Paní Budínová, při televizní mši svaté jste měla první čtení, začínající slovy „Já jsem Hospodin, tvůj Bůh“. Bylo dlouhé, nejdelší ze všech třech textů. A skutečně se vám povedlo. Říká, že když člověk čte text, který má rád, čte ho lépe. Jaký vztah máte k tomu úryvku?

Nějaký zvláštní vztah k němu nemám. Ale číst při takové příležitosti jsem si považovala za čest.

n Žáne, i v kostele doma to mezi ministry občas zaskřípe. Jak jste se chystali, aby to nezaskřípalo v Ostravě?

Možná vás překvapím, ale musím říct, že nějaká speciální příprava se nekonala. Jenom jednou jsem se podíval na přenos -

mše v TV NOE, abych „omrknul“, co vše bude potřeba. Pak už všechno probíhalo jako obvykle před každou větší mší svatou. Když jsme přišli do sakristie, hned se nás ujal místní jáhen, který měl vše na starosti, a ten s námi prošel vše potřebné – hlavně průvod a průběh samotné mše. Pak už jsme si jenom rozdělili všechny úkoly, vše si spolu ještě jednou podrobně prošli a ujasnili. A musím říct, že mi kluci udělali ohromnou radost tím, že se opravdu všichni chtěli při mši aktivně zapojit, ne jenom si to tam „odsedět“. Podle ohlasů, které se ke mně dostaly, můžu říct, že jsme vše

s pomocí Boží krásně zvládli. Za to všem patří velké díky!

Těsně před začátkem mše v TV NOE se ozvalo podivné zazvonění – jako by zvonila trubka o dlažbu. Co se tam vzadu mezi ministranty vlastně stalo?

I menší trapasy se občas stávají. Opravdu to byla trubka o dlažbu, přesně jak říkáte. Měli jsme malý problém s křížem. Ten se skládal ze dvou do sebe zasunutých tyčí. Jenomže ty v sobě nějak málo držely, a tak stačila chvílka a neštěstí bylo na světě. Nejhorší bylo, že jsme nevěděli, jestli to náhodou nebylo už v přímém přenosu.

Střípky ze zájezdu do Ostravy

Hrst bezprostředních postřehů od přímých účastníků zájezdu do Ostravy a mše svaté v televizi NOE dokresluje atmosféru celého víkendu 14. a 15. března 2008.

n 45 lidí, kteří se vydali do Ostravy na dva dny, zvládli díky krásnému počasí prošmejdít celé ostravské centrum. Protože my, ostravští studenti, už své univerzitní město známe coby svůj druhý domov, nechali jsme je jít po svých. Ale i přes to jsme získali pár nových poznatků, a to v oblasti umění kulinářského - vařit guláš pro 45 lidí je opravdu zážitek k nezaplacení :-)) Moc se nám to líbilo!

n Tento krátký poznávací zájezd spojený s nedělní mší byl pro mne velice obohacující. Mohla jsem jej prožít opravdu v klidu a nemusela jsem mít žádné starosti o rodinu, vaření apod.

n Líbilo se mi nadšení chlapců ve studiu, jak nechtěli opustit přenosové kamery, a nádherná mozaika v kapli TV NOE.

n Byla to příležitost, jak poznat mnoho farníků i jinak než v kostele.

n Oslovilo mne přivítání ředitele - otce Leoše Ryšky, kdy řekl, že jsme země sice v Evropě nejvíce ateistická, ale je tu plno štedrých dárců, když se podařila taková díla (Radio Proglas, TV NOE, Adopce na dálku), která jsou financována jen z darů a nepotřebují vysílat komerční reklamy.

n Po návratu domů mi volala sestra z Ně-

mecka a hned mi sdělovala, jak ona prožívala spolu s námi nedělní mši svatou na televizní obrazovce a promluvu našeho otce Josefa hodnotila jako krásné, lidské a profesionální kázání.

n Co mě v TV NOE zaujalo? Předně povídání P. Leoše Ryšky o tom, jak byl objekt, kde televize sídlí, zachráněn 3 dny před zbouráním, a pak samotná skutečnost, v jak prostých a malých prostorách může vznikat velké dílo...

Pout' do TV NOE očima mladých

Naší pouti do TV NOE se účastnila téměř padesátka mladých, kteří tuto akci zahrnuli do série svých akcí pro všechny, označených jako OSA (Otevřená Společná Akce). Abychom si Ostravy náležitě užili, naplánovali jsme si tuto akci ne na jeden, ale rovnou na dva dny. O tom, jak celá tahle akce probíhala, se s vámi chceme podělit v následujících řádcích.

Den první – poznávání Ostravy

Je sobota ráno. Na otrokovickém nádraží se to začíná našimi mladými jenom hemžit, tvoří se první hloučky dětí i některých rodičů, kteří se rozhodli jet s námi. Nasedáme do vlaku EuroCity a naše pout' může začít.

Do Ostravy přijíždíme asi hodinku před polednem a vítá nás nádherně jarní počasí plné slunce a nebe bez mraků. Přesunujeme se do našeho přechodného bydliště, které nám ochotně poskytli místní salesiáni ve svém středisku mládeže. Ubytováváme se ve zdejší tělocvičně, kde také budeme všichni společně trávit noc. Ale nepředbíhejme.

Po vybrání si co nejlepšího místečka a vybalení svých věcí se nejprve vrhneme na naše svačinky, které nám připravili naše maminky a které nám pro dnešní den slouží jako oběd.

Mezitím se schází vedoucí čtyř skupinek, do kterých jsme byli už cestou sem rozděleni, a dozívají se vše potřebné k našemu putování po Ostravě.

Do terénu vyrážíme všichni tramvají, ale už po pár zastávkách se naše cesty rozdělují a naše toulky za poznáním můžou začít. Každá skupinka nafasovala mapu města a s ní i popis čtyř míst, která se mají navštívit. A aby si naši vedoucí vyzkoušeli naši pozornost, dostali jsme sebou také arch otázek, jejichž odpovědi prý po cestě jistě najdeme.

Prvním místem naší skupinky byl Slezsko-

ostravský hrad. No hrad, v tomto případě šlo spíše o malý hrádeček, ale zajímavostí v něm bylo spousta. Nejvíce nás zaujal obrovský vyřezávaný betlém a křížová cesta (obojí nádherně nasvícené) a taky spousta středověkých mučičích nástrojů, které jsme si s spolu s dětmi k naší velké radosti mohli i vyzkoušet.

Dalším místem našeho putování byl Pohádkový sklep strašidel. Tady na nás čekal labyrint malých chodbiček se spoustou malých i velkých strašidylek. Každého ale nejvíce zaujalo jedno tajemné místečko. Byl na něm nápis: „Za tímto závěsem se skrývá nejhezčí strašidýlko na světě.“ Nedalo nám to, abychom tam aspoň jedním okem nenakoukli. A čekalo nás veliké překvapení – stálo tam totiž zrcadlo!

Třetí zastávkou na naší cestě bylo místo s názvem Mini – Uni. Tady jsme doslova podnikli cestu kolem světa. Přímou před našimi zraky se tu totiž tyčila Eiffelova věž, egyptské pyramidy nebo třeba socha Svobody či Šikmá věž v Pise. Samozřejmě v podobě zmenšenin. Všichni se zde chtěli fotit, to aby se všem známým mohli pochlubit, kde všude už byli na dovolené.

A následovala poslední část naší cesty – návštěva zdejší radnice a výstup (resp. výjezd výtahem) na vyhlídkovou věž. Počasí nám pořád přálo, a tak jsme mohli

dohlédnout téměř až do Polska. Tento pohled nám bohužel pokazil kouř ostravských továren. I tak se ale bylo na co dívat. Viděli jsme třeba ostravský fotbalový stadion, ale i blízké kostely i kostel sv. Václava, v němž nás na druhý den čekala mše svatá. Trochu jsme pak potrápili místního pana průvodce, aby nám pomohl s odpověďmi na některé naše zadané otázky do soutěže. Docela se při tom chudák zapotil.

Všechny naše stanoviště máme za sebou, a tak se spokojeně vracíme domů do naší útulné tělocvičny. Po cestě ještě potkáváme různé skupinky ostravských fanoušků, kteří si cestou na ligový zápas trénují své hlasivky.

Je tu večer, který začíná, jak jinak, večerí. Po ní následuje divadelní představení, které si pro nás k našemu velkému úžasu potají připravila skupinka našich nejmenších dětí. A pak už následoval kolotoč her a dovádění. Večer jsme zakončili modlitbou ve zdejším salesiánském kostele, kde jsme si taky vyprosili sílu do dalšího, pro naši farnost tak důležitého dne.

Den druhý – návštěva TV NOE

Ráno se neslo ve znamení balení a přesunu do kostela sv. Václava na přímý přenos mše svaté. V budově TV NOE nás už čekali další naši farníci v čele s otcem Josefem. Tady se většina nás mladých rozdělila na dvě skupiny. Skupina kluků zamířila do sakristie, aby se už připravovala na mši svatou. Holky zase zaujaly své místo ve sboru, aby si společně s chrámovým sborem vyzkoušely své písně. V sakristii je opravdu rušno. Nejprve všichni hledáme své oblečení, pak si ještě znova vysvětlujeme všechny své služby a taky se snažíme zbavit trémy, která na nás přece jenom malinko dolehla. Ještě hřebínek a učesat, budeme přece v televizi! A to už kráčíme dozadu do kostela, řadíme se do průvodu a mše může začít. Všechno proběhlo jak má, a tak se do sakristie vracíme s velkou radostí. Ještě stihneme sledovat závěr přenosu v malé televizi, kterou má u sebe

pan zvukař. Od něj, ale i ze slov pana ředitele P. Leoše Ryšky, pak slyšíme slova uznání a chvály, hlavně pro oba naše sbory. Jenom kluci byli trošku zklamaní, že nebyli napsaní v závěrečných titulcích.

Pak už se vydáváme na poslední část naší pouti, čeká nás prohlídka studií. Tu jsme si užili dosytosti. Prohlídli jsme si místní kapli, kde nám P. Leoš vyprávěl o začátcích televize a o tom, kolikrát už jim Boží prozřetelnost a síla modlitby pomohla v různých těžkostech. Také jsme se dozvěděli, že zde naše farnost vešla do historie – to se náš Raf stal historicky prvním ministrantem tmavé pleti v televizním přenosu! Dále následovala prohlídka televizních studií, režie, střizny a natáčecího studia. Hlavně kamery byly pořád v obklopení a každý si je chtěl vyzkoušet. Někteří si zase nasazovali sluchátka s mikrofonem a zkoušeli si, jaké je to být moderátorem.

Uběhlo to jako voda a byl tu čas odjezdu. Rozloučili jsme se s našimi farníky a vydali se na cestu domů. Přijeli jsme plni bezva zážitků a radostí. Díky všem, kdo se o to zasloužili, a doufáme, že tahle první společná farní pouť nebude taky poslední!

Jan Žalčík

Po předchozí noci nikdo z nás nebyl moc vyspaný, a tak jsme vstávali až v 8 hodin. Jakmile jsme si sbalili všechny věci, šli jsme na snídani, kde jsme si řekli, kdo co bude uklízet. Některé holky uklízely WC, jiné umývaly nádobí. Kluci uklízeli tělocvičnu, kde jsme spali.

Když jsme opustili dům, sedli jsme na tramvaj a jeli do kostela, kde jsme ministrovali. Do šatny jsme si dali batohy a my ministranti jsme šli do sakristie. V sakristii jsme si rozdělili oblečení a služby. Zdejší jáhen nám ukázal, jak se budou dělat služby při mši sv.

Přede mší měl Jindra malou trému z toho, že v kostele nás budou točit na kamery do televize. Naše farnost i s panem farářem totiž přijela do kostela, kde měla televize Noe točit živě mši. My jsme byli rádi, že jsme v televizi.

Po mši svaté jsme šli naproti do budovy, kde jsme měli mít exkursi v televizi Noe. Podívali jsme se do studia, do vysílací místnosti, také do střížny, do ateliéru, kde se točí zprávy a hudební pořady. Podívali jsme se do místnosti s hlavními počítači a elektronikou a také vedle do místnosti, odkud se posílají do televize jednotlivé pořady.

K naší smůle začalo pršet, a tak jsme museli jít na tramvaj v dešti. Z tramvaje jsme nastoupili na rychlík, kterým jsme jeli až do Přerova, kde jsme museli přestoupit na jiný.

Na nádraží jsme se rozloučili pokřikem: „Ciky, ciky, cak, hoj, hoj, hoj, ahoj!!!!“

Tato víkendovka se mi líbila. Až na to, že tvrdá zem přece jen postel není.

II. otrokovická ochutnávka vín

Je dobré poděkovat těm, kteří měli tento dobrý nápad a již podruhé uspořádali "z jiného soudku umění" - ochutnávku vín. Pro ochutnávku bylo připraveno 31 vzorků mladých vín + 9 archívních. Každý návštěvník při vstupu obdržel jejich písemný seznam. Od odpoledne až do pozdních večerních hodin se koštovalo, hodnotilo, povídalo a také hodně zpívalo.

Co k tomu více říci? Nezbyvá, než ještě jednou srdečně poděkovat těm, kteří se ke zdárnému průběhu ochutnávky přičinili. Bylo nám s Vámi dobře.

manželé Kotáskovi

Informace o táboře:

Jaký bude: letos poprvé společný, takže jedou kluci i holky dohromady.

Místo: letos poprvé na našem novém tábořišti u obce Žitková (na Slovácku, nedaleko Starého Hrozenkova poblíž slovenských hranic).

Termín: 11. – 25. července

Cena: 1800 Kč + 200 Kč obnova tábora

Více informací a případné otázky Vám rádi zodpoví za kluky Tom Čambala (ten bude taky hlavním vedoucím tábora) a za holky Míša Lišková.

<http://www.zitkova.cz>

Přehled farních zpráv

Příležitost ke svátosti smíření před velikonocelemi:

Neděle 5. 4., 16 – 18 hod. za přítomnosti více zpovědníků. **Pondělí 6. 4.,** 17.30 – 18:30 v kostel sv. Michaela. **Středa 8. 4.** 17.30 – 18:30 v kostel sv. Vojtěcha.

Velikonoční bohoslužby v Otrokovicích – 2009

	Otrokovice sv. Vojtěch	Kvítkovice sv. Anna
Zelený čtvrtek 9.4. Památka večeře Páně	18:30	
Velký pátek 10.4. Křížová cesta Památka umučení Páně	18:30	15:00
Bílá sobota 11.4. Přístup k Božím hrobům Velikonoční vigilie	9:00 - 19:00 20:00	
Velikonoční neděle 12.4. slavnost Zmrtvých vstání Páně	7:30, 10.30	9:00
Velikonoční pondělí 13.4.	7:30	9:00

Jednání pastorační rady farnosti 2.2.2009

n Na Květnou neděli odpoledne v 15 hod. bude mít P. Petr Kopriva přednášku „Prožívání Velikonoc“.

n Svatovojtěšská zábava se koná 18. 4. 2009 na Sokolovně. Organizátoři prosí o příspěvky do tomboly.

n Svatovojtěšské odpoledne 26. 4. 2009: V 15 hod. bude svátostné požehnání, další program (15.30 – 18.00 hod.) bude v duchu country – kapela i tance. Vystoupení bude proloženo vstupy o činnostech v naší farnosti. V případě špatného počasí se využijí prostory pod kostelem.

n Májové pobožnosti – PR zvážila možnosti formy a náplně těchto pobožností. Důraz má být kladen na zaměření pro děti.

n Zájezd do Spišské diecéze – zájezd se uskuteční ve dnech 1. 5. – 3. 5. 2009. Program: zastávka v Levoči, odpoledne příjezd do Spišského podhradí. Sobotní program bude v režii spišské kapituly. Neděle - ráno mše sv., při cestě zpět zastávka v Tatrách, odjezd domů podle situace. Výběr účastníků bude upřednostněn pro

ty, u kterých byli ubytováni bohoslovci z této diecéze. Na dopravu se bude na osobu vybírat 500,- Kč.

n Na doporučení pastorační rady byly na ocenění arcibiskupem navrženy: Marie Galatíková a Marie Malenovská za dlouholetou starost o kostelní prádlo a liturgická roucha, Zdeněk Janeček za dlouholetou službu kostelníka, za práci na stavbě kostela a pravidelnou účast na opravách a brigádách a za práci v pastorační a ekonomické radě, RNDr. Alois Orlita za práci v pastorační radě, při vedení společenství seniorů a setkání na Biblii (návrh na ocenění se nevztahuje na samotnou jáhenskou službu).

n Promítání o pondělních večerech bude pokračovat s využitím biblických audiovizuálních materiálů z arcibiskupství. Jsou zváni všichni, kdo se kromě sledování a poslechu chtějí zapojit i do aktivnější práce a uvažování nad obsahem.

Výtah ze zápisu provedl otec Josef

Křty a pohřby za poslední období:

Křty: Oldřiška Terezie Norková, Charlotte Hrubčíková

Poslední rozloučení:

Anna Jandová, Anna Matoušková, Aloisie Martinů, Anežka Řeháková, Marie Viktoříková

Sbírání použitých poštovních známek

Pomoc misiím se nemusí uskutečňovat bezpodmínečně jen formou finančních prostředků. Existuje mnoho jiných možností, jak misie skutečně podpořit. Jde především o použité poštovní známky, které by jinak ve většině případu skončily v koši;

Schönstattské hnutí organizuje sběr známek i dalších filatelistických materiálů již celou řadu let. Tato akce probíhá nejen u nás, ale i v mnoha jiných zemích v Evropě a ve světě. Všechny takto nasbírané známky se soustředí do Schönstattu (mezinárodního centra hnutí v Německu). Tam dochází k jejich třídění a uspořádávání podle různých požadavků a kritérií německých filatelistických společností, od kterých se známky dostávají zase dál k samotným sběratelům.

Za utržené peníze se pořizují různé potřebné věci pro misijní oblasti, v tomto případě zejména po Indii. Výtěžek neslouží jen k nákupu potřebných věcí, ale z části pokrývá pobyt a studium indických chlapců v seminářích a usnadňuje jim tím cestu ke kněžství. V každém roce díky sběru známek může studovat 10-15 bohoslovců, kteří by jinak měli z finančních důvodů tuto cestu uzavřenou. Tito studenti (spolu se spolubratry studenty z jiných zemí) se zase mnohdy podílí na třídění známek a tak se vlastně jedná o uzavřený kruh. Ti, kterým se již dostalo pomoci, pomáhají těm, co ještě pomoc potřebují. Celou akci sběru známek garantuje Společnost schönstatt-

ských kněží - Schönstatt Patres z Německa, jmenovitě P. Karel Bausenthard.

Obálky, pohledy a vše, co má známku nebo razítko asi do roku 1950, je lépe nechat vcelku - nerozstříhovat (vč. starých pohledů se strženou známkou).

Odlepené známky pošlete přímo do Hnutí Rodina do Pardubic. Neodlepené známky můžete zasílat na faru do Valašského Meziříčí.

Sbíráme také použité nepoškozené dioptrické brýle a pouzdra na brýle. (Tyto věci jsou pak odesílány přes jeden klášter v Itálii do Afriky).

Pokud chcete zaslat brýle a máte i odlepené známky, můžete vše poslat na adresu do Valašského Meziříčí, ušetříte tak na poštovném.

Adresa do Valašského Meziříčí:

Katechetka Ludmila Vránová, Římskokatolická fara, Křížkovského 8/60, 757 01 Valašské Meziříčí

Adresa do Pardubic:

Hnutí Rodina, MUDr. Ducháčkové 359, 530 03 Pardubice

Použité poštovní známky, nepoškozené dioptrické brýle nebo pouzdra na brýle na podporu misí je možno přinést do kostela sv. Vojtěcha a odevzdat do krabice u stolíku. Je možno přinést i odlepené známky, které je třeba dát do zvláštní obálky.

Zprávy z arcidiecéze

Stanovení Dne modliteb za pronásledované křesťany

Česká biskupská konference rozhodla na svém 75. plenárním zasedání, konaném ve dnech 20.–21. ledna 2009 v Praze, že 6. neděle velikonoční bude (ve shodě

s okolními zeměmi) dnem zasvěceným modlitbám za pronásledované křesťany ve světě.

Nabídka akcí střediska Eljon ve Špindlerově Mlýně pro rok 2009

Duchovní cvičení pro dívky

Termín: 15.–22. 8., lektor: P. Jiří Šlégr, sestry boromejky. Toto duchovní cvičení je určeno pro dívky ve věku 19–27 let. Hlavním tématem bude „Povolání k životu Lásky“.

Duchovní obnova pro manželské páry

Termín: 10.–13. a 17.–20. 9., lektor: P. Jiří Šlégr. Právě pro vás, kdo se chcete vydat na putování krajinou svého bytí a objevovat poklady s tím spojené, je určena tato akce. Krása našich nejvyšších hor a ticho podkrovní kaple (jako obvykle) nebude chybět.

Duchovní obnova pro manželské páry,

Termín: 1.–4. 10., lektor: P. Jiří Veselý, salesián. Tento víkend je vhodný pro ty, kdo mají chuť a touhu prožít v prostředí hor setkání s Bohem a se sebou samými. „Setkají-li se šťastně v Krkonoších koncem září bez zmravný den, mrazivá noc a úplněk, pak nelze vydržet doma...“ A tomu, kdo

chce zvědět, jak Náčelníkovo vyprávění pokračuje, nezbude nic jiného, než se přihlásit a počkat si na pohádku před spaním.

Adventní víkend ticha

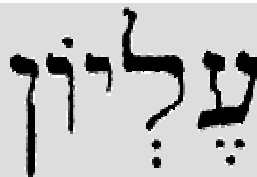
Termín: 27.–29. 11., lektor: P. Jiří Šlégr. Adventní čas je plný tajemství a očekávání. Vydejme se společně na cestu za tajemstvím, které s sebou přinesl a stále přináší sám Ježíš Kristus.

Přihlášky a více informací získáte na www.eljon.cz, info@eljon.cz nebo na telefonech 499 523 852, 732 580 154.

Petr Erlebach, správce, Středisko Eljon, Špindlerův Mlýn 33, 543 51, tel. + fax 499 523 852, mobil 732 580 154.

Co znamená slovo Eljon?

Je to hebrejské slovo, jedno ze sedmi Božích jmen Starého zákona. V překladu znamená "Přebývající na hoře" nebo též "Nejvyšší".

Nový křesťanský web pro děti

Pastorační středisko při Arcibiskupství pražském spouští v rámci internetových stránek Vira.cz nový projekt, který je určen zejména dětem, ale i všem ostatním, kdo s dětmi pracují. Projekt vznikl jako reakce na zvýšenou poptávku po informacích a materiálech v internetovém prostředí pro děti.

Na adrese <http://www.deti.vira.cz> jsou k dispozici stránky, které obsahují omalovánky, rébusy, kalendáře a různé tvořivé nápady (např. výroba svíček, šablony k malování na sklo aj.), dále i Bible pro děti a obrázkové příběhy s omalovánkami ke každé liturgické době. Materiály jsou volně ke stažení a jejich nabídka je postupně rozšiřována. (Převzato z ACAP)

V rámci Dnů lidí dobré vůle vyhlášíme 4. ročník výtvarné soutěže pro všechny děti od 6 do 11 let (1. - 5. třída ZŠ).

Soutěž je připravena pro následující kategorie:

I. kategorie - 1. až 3. třída - malba + kresba

II. kategorie - 4. až 5. třída - malba + kresba

- formát A3

- k obrázku je připojena stručná charakteristika námětu

- autoři vyhodnocených výtvarných prací musí zaslat kopii rodného listu

I. Kategorie (1. – 3. třída)

- Metoděj se svými kamarády nejen pracoval, ale také se spolu radovali a bavili. Namaluj svůj zážitek s tvými kamarády v kroužku, družině...

- Bořivoj se svou manželkou Ludmilou přijali od Metoděje křest. Nakresli, jak to asi na jejich křtu vypadalo.

II. Kategorie (4. – 5. třída)

- Metodějovi žáci se naučili číst a psát a pomohli tak vytvořit základy naší české kultury. Nakresli, jak si představuješ vyučování za doby Metoděje.

- Bořivoj vzal vážně svoje panování nad lidmi. Namaluj, čím bys ses chtěl stát, abys stejně jako on mohl pomáhat druhým lidem.

Nezapomeňte přiložit stručný popis námětu obrázku a na zadní stranu obrázku napište svoji adresu, třídu, do které chodíte, a věk. Neoznačené obrázky nebudou zařazeny do soutěže!

Vyhlášení výsledků: během koncertu 4. 7. 2009 na Velehradě

Hodnotící komise: Adolf Born (předseda), Jan Jemelka, Vítězslav Koutník, Zdeňka Krejčová, Marek Trizuljak, Miroslava Trizuljaková, Martina Špinková

Výtvarné práce prosím zašlete nejpozději do 31. 5. 2009 na adresu:

Výtvarná soutěž - Velehrad 2009, PO BOX 6, 771 11 Olomouc

Maltézská pomoc - povinnost, nebo výzva?

Církev je Boží rodinou ve světě. V této rodině nesmí být nikdo, kdo by trpěl kvůli nedostatku toho, co je pro život nezbytné. Zároveň však caritas – agapé překračuje hranice církve. Podobenství o milosrdném Samaritánovi zůstává měřítkem, které ukládá univerzalitu lásky, již je třeba uplatňovat vůči potřebnému člověku, s nímž jsme se setkali „náhodou“ (srov. Lk 10, 31), ať už je to kdokoli. (Benedikt XVI.: Deus caritas est)

Naše farnost je perfektním společenstvím, ve kterém nechybí láska a vzájemná pomoc. Je farností žitou, věnující se dětem, mládeži, rodině, seniorům. To dobré a krásné, co zde můžeme čerpat, je však potřeba předávat dál, a to především mimo farnost - na pracovišti a všude tam, kde se pohybujeme.

Kolem nás potřebují pomoc především lidé osamělí, nemocní, s handicapem... Proto vznikla nezisková charitativní organizace Maltézská pomoc, o.p.s., která pokračuje ve více než 900leté tradici pomoci potřebným. Od září roku 2008 sídlí na faře

v Otrokovicích a nabízí programy pro pomoc seniorům, lidem s postižením a rodinám s dětmi.

O co v takovém programu jde? Dobrovolníci navštěvují tyto osamělé a znevýhodněné osoby a tráví s nimi 2 hodiny týdně – povídají si spolu, čtou, hrají hry, dále dobrovolníci tyto potřebné lidi doprovázejí na úřady, na mše sv. atd. Kdo jsou dobrovolníci? Lidé dobré vůle a různé věkové kategorie (od 15 let do důchodového věku), kteří obětují pravidelně pár hodin týdně pro druhé. Nyní má centrum Maltézské pomoci v Otrokovicích jen 7 dobrovolníků (z toho dokonce 6 nevěřících), zato těch, kdo mají o služby zájem, je mnohem více.

Pokud se chcete stát dobrovolníkem, znáte někoho, kdo je sám a potřebuje pomoc nebo vás tento článek jen zaujal, přijďte se podívat do centra Maltézské pomoci, které je otevřené v úterý od 15 do 17 hodin nebo volejte na číslo 737 589 644. Předem děkujeme a těšíme se na každého z vás.

*koordinátorky Monika Matějčíková
a Martina Volková*

O současné krizi, spolupráci a dobrovolnictví

Dobrovolnictví je založeno na principu solidarity a schopnosti vzájemně spolupracovat. To souvisí s tím, čemu Francis Fukuyama (a po něm i další ekonomové) říká sociální kapitál.

Společenské ctnosti, jako například poctivost, reciprocita (vzájemná výměna a spolupráce) či plnění závazků jsou nejenom etické hodnoty. Mají též hmatatelnou peněžní hodnotu a pomáhají skupinám lidí, kteří je uznávají a chovají se podle nich, dosahovat společných cílů.

Na současnou krizi obvykle lidé reagují zdánlivě logicky, totiž tím, že se uzavírají

vůči okolí, banky přestávají půjčovat, aby neohrozily své portfolio, lidé se - místo aby pomáhali druhým - začínají starat spíše sami o sebe v obavě, že by jim samým mohly zanedlouho chybět prostředky. Takové jednání je sice logické, ale je mimořádně nerozumné, neracionální. Latinské slovo „ratio“ [racio] znamená *poměr*. V našem případě se jedná o vhodně zvolený poměr mezi oběma složkami, kterými se vyznačuje lidské jednání.

Ukazuje se, že rozumné (neboli racionální) lidské jednání klade značné požadavky na dostatečně rozvinutou emocionální inteligenci, stejně jako na onu složku, kterou

nazýváme logickou inteligencí. Jaký tento poměr má být, to je otázka osobní zkušenosti. Je ale nepochybné, že jakákoli nevhodná převaha jednoho nad druhým vede k neracionálnímu výsledku.

Iracionální jednání tedy nemusí být pouze dílem lidí, kteří postrádají logické myšlení a jsou převážně otroky své vypjaté emočnosti, nýbrž i lidí, kteří postrádají to, čemu psychologové říkají dostatečně rozvinutá emocionální inteligence. Jednání jednostranné logické může vést k velkému nesmyslu, i když ten nesmysl se může jevit na první pohled jako rozumné jednání.

A právě takovou povahu má snaha uzavírat se v současné době vůči druhým. *Vždyť je přece krize*, říkáme si. *Když nemám sám, nemohu přece myslet na druhé*, a podobně. Takové myšlenky vypadají velice rozumně, ale nejsou. Dnes již i eko-

nomové, kteří se specializují na problematiku krizí, vědí, že ani tzv. velkou krizi ve třicátých letech nezpůsobil pouhý krach na burze, ale hlavně způsob, jak na něj světové společenství následně reagovalo. Teprve snaha uzavírat se do sebe a starat se výlučně o své vlastní zájmy vedla k tomu, čemu dnes říkáme velká krize. Právě z toho bychom si měli dnes vzít důkladné poučení.

V tom má rozvoj solidarity a vzájemné spolupráce a tedy i dobrovolnictví svůj mimořádný význam, právě v Evropě, kde existuje mezi lidmi tolik různých bariér. A u které skupiny hledat největší pochopení, když ne u mladých lidí, kteří by měli co nejvíce chodit na zkušenou do cizích zemí?

Miroslav Žák, Národní institut dětí a mládeže

Kukla 2009 neboli svátek múz

< Honza Žalčík

Ve dnech 6. – 8. 2. se v městě Holešově konala dlouho očekávaná soutěž Kukla 2009 neboli Svátek múz.

Soutěž pořádala Asociace turistických oddílů mládeže (ATOM). Soutěžilo se v mnoha kategoriích. My Škorpióni jsme se přihlásili do kategorie divadlo s naší pohádkou Mrazík, kterou jsme tak úspěšně zahráli na Mikulášské besídce u nás v Otrokovicích. S trochu pozměněnou sestavou (hlavně kvůli chřipce, která skolila nejednoho z nás), ale s velkým odhodláním jsme vyrazili do boje. A boj to byl jak se patří! Kromě soupeřů z dalších sedmi oddílů z celé republiky se velkým soupeřem ukázala být taky naše tréma. To se ale u tak velké akce, zvlášť když se jí účastníte poprvé v životě, stává. Ale i tak si myslím, že na poprvé to nebylo zase tak zlé. A podle ohlasů z hlediště se lidé celkem bavili. Na medaili jsme sice nedosáhli, ale i tak

jste si to parádně užili. A to nejenom to samotné soutěžení, ale taky večerní karneval, na který jsme znovu oblékli naše kouzelné kostýmy Nastěnky, Marfušky, dědy Mrazíka a ostatních našich postavíček a vtrhli jsme na parket, ze kterého se nám pak ani nechtělo.

Akce to byla opravdu velmi podařená, už teď se těšíme zase za rok!

Postní pozdrav z Anglie

< Veronika Šišková

J sme uprostřed doby postní. Já jsem cizincem v zemi nazývané Anglie, jsem daleko od domova a snažím se v těchto skutečnostech nacházet něco, co by mě posílilo a pomohlo prožít dobu postní, jak nejlépe dovedu. Napadá mě, že i Ježíš se mohl cítit jako cizinec tím, co hlásal a jaké skutky konal, a lidé na něj jako na cizince mohli pohlížet, když dělal něco nového. Dokonce i když přišel mezi vlastní lid, nebyl přijat.

Když se Ježíš postil, odešel na poušť, setrval tam 40 dní a andělé mu sloužili, ďábel ho pokoušel. Kdo z nás má možnost odejít na čtyřicet dní do pouště? Možná bychom nemuseli jít my za pouští, ale nechat přijít poušť k sobě. Proč bychom nekusili uprostřed shonu a všedních dní najít svou poušť, vzdálit se od všeho, co musíme nebo chceme, udělat si prostor a místo na to být sám se sebou. Přidáme-li k tomu i půst fyzický, máme možnost přiblížit se Ježíši i jeho poušti a spolu s ním se připravit na Velikonoce.

Každý rok se pokouším prožít postní dobu co nejlépe a zjišťuji, jak je to obtížné. Dálka mě znovu přesvědčila o tom, co vím, že čas mám jen na to, na co si ho udělám. Dálka je pro mě novým pochopením postu, novým pohledem na sebe sama. Dává mi prostor zamyslet se a nedívat se přitom na hodiny, zda už nemám být na schůzce

vedoucích, v práci či kdekoli jinde. Dává mi dostatek prostoru na přemýšlení. Přijímám dálku jako dar, možnost zamyslet se nad svým životem a podniknout kroky k tomu, abych dokázala prožívat dálku i uprostřed všedního dění, až se vrátím domů. S dálkou si potvrzuji, že stačí lépe plánovat svůj čas, přemýšlet nad ním a také nenechat se strhnout vírem povinností a kolotočem všedních dní.

Jsem prach a v prach se navrátím. Není pravda, že den, kdy se navrátím v prach, je daleko, vždyť člověk nezná dne ani hodiny. Mohu se navracet každý den, každý den mohu prosit o odpuštění, kát se a posilovat svou víru. A právě teď v době postní je příhodná k tomu, jak začít dnes a každý další den se o to pokoušet znovu a znovu; uvědomění si toho je jen začátkem.

Věřím, že každý má svou cestu, svůj způsob, jak objevit sám sebe, jak se odevzdat Bohu a zároveň proměnit to, co prožívá, v něco dobrého. Já to prožívám nyní ve své vzdálenosti od vlasti, od všeho, co jsem byla a kam jsem patřila, od všech, které mám ráda.

Přeji i vám, kéž prožijete svou dálku, svou poušť s Ježíšem.

Držím nám palce, abychom se nebáli v tom začínat znovu a znovu. Kéž na konci postní doby spolu s Kristem vstaneme z hrobu k novému životu.

Pleteme pro malomocné

< M. Knapková, M. Šmiková

Jak nám napsalo OS-Omega plus Kyjov, na 70 míst se rozrostla „rodina“ pomáhající malomocným v Africe a Indii. Pro všechna evidovaná místa od Mostu až po Havířov dělá tato organizace Dopletnou v Přerově 18. 4. 2009 v restauraci Pegas. Kdyby jen dvě pletařky z každého místa toto setkání navštívily, víte, kolik by jich bylo z celé ČR? Proto jsme letos volily menší účast našich pletařek (jen čtyři) než tomu bylo loni. Příklad zase pojedou na Dopletnou hlavně pletařky z Kvítkovic. Nebojte se, neustávejte v pletení, vážíme si Vaší práce. Znovu připomínáme, hotové obvazy **ROLUJTE** (neskládejte)!!!

Vzhledem k velkým klubkům máme příze dostatek a od posledního odvozu 30.10.2009 se neshromáždilo tolik obvazů na odvoz, proto jsme nic neodeslaly.

Velikonoční radost ať Vás všechny provází!

D ům není ani výkladní skříň, ani muzeum, kde se za přestupek dává pokuta. Každý člen rodiny má právo na osobitý styl, jak pečuje o pořádek. Druzí to mají respektovat, ale i oni mají být respektováni. Věci, které používají všichni, mají být vždy na svém místě.

Smysl pro pořádek a čistotu je základním

požadavkem ohleduplnosti vůči druhým a je výpovědí o nás samých. Je zrcadlem našeho „já“. Baden Powell, zakladatel skauta, požádal s dětmi výpravy do lesů, koupání v rybnících a túry po blátivých cestách. Ale na večeri museli přijít všichni čisti a převlečení. Říkal jim, že by na nás mělo být vidět, že jsme dětmi nebeského Otce.

Charitní šatníky

Charita sv. Anežky Otrokovice informuje o svých charitních šatnících:

Charitní šatníky již po léta neodmyslitelně patří k službám, nabízených Charitou sv. Anežky Otrokovice. Jejich cílem je poskytnutí pomoci potřebným lidem, kteří se vívem horších sociálních podmínek či v důsledku přírodních katastrof dostali do nepříznivé situace. Šatníky v současné době provozujeme ve třech obcích, a to v Otrokovicích, Napajedlech a Tlumačově. Ve všech pracují dobrovolníci, jejichž úkolem je přijímat a třídit darované věci, vydávat je (na základě potvrzení) potřebným, pomoci při organizaci humanitární zásilky. V šatnících pracuje celkem 25 dobrovolníků. Za jejich práci jim touto cestou velmi děkujeme.

Charitní šatník v Otrokovicích sídlí v přízemí budovy Charitního domova (Na Uliče 1617) a je otevřen pravidelně v pondělí v čase 8-10 hod., úterý a středu 16-18 hod.

Do charitních šatníků přijímáme: oblečení, obuv, ložní prádlo, ručníky, utěrky, batohy, aktovky či kabelky.

Pravidla pro přijímání šatstva z darů veřejnosti:

n věci mohou být použité, musí být ale čisté, neroztrhané (tedy ve stavu, aby se daly ihned použít),

n uvítáme také finanční dar, kterým přispě-

nete na přepravu věcí kamionem do podporovaných oblastí v zahraničí.

Pravidla pro vydávání šatstva potřebným:

n dodržení otevírací doby,

n přinesení potvrzení o sociální potřebnosti (vydá soc. odbor) zahrnující seznam věcí, které člověk potřebuje.

Touto cestou také děkujeme všem dárcům, kteří do charitních šatníků přinášejí věci a pomáhají tak potřebným lidem.

*Bc. Petra Tomšů
Charita sv. Anežky Otrokovice*

FARNÍ OBČASNÍK

Vychází při příležitosti církevních svátků.

Vydání dalšího čísla: 10.5. 2009

Uzávěrka dalšího čísla: 27.4.2009

Zodpovídá Římskokatolický farní úřad.

Určeno pro vnitřní potřebu.

Neprodejné!

Redakce si vyhrazuje právo na úpravu a krácení textů.

Redakční rada: P. Mgr. Josef Zelinka, Pavel Ludvík, Pavel Rafaja.

Adresa redakce:

Nám. 3. května 166, 765 02 Otrokovice

Tel. 577 922 337

E-mail: obcasnik@volny.cz

[Http://www.otrokovice.farnost.cz](http://www.otrokovice.farnost.cz)

Pro děti

Kvíz pro děti - Postavy z Nového zákona

Celý rok se při dětských mších svatých seznamují děti naší farnosti podrobněji s postavami Nového zákona. V naší rubrice nabízíme možnost opakovat si tyto postavy formou kvízu.

**Otázka je snadná. Víš, o koho se jedná?
Pokud ano, doplň jméno!**

Ě Původně se jmenoval Šimon. Byl ženatý a živil se jako rybář podobně jako jeho bratr Ondřej. Ježíš si je vybral za své první učedníky. Přesto, že byl s Ježíšem velký kamarád, 3x ho zapřel. Bylo mu to ale velmi líto, proto mu Pán Ježíš všechno odpustil. Dokonce ho pověřil vedením církve a stal se prvním papežem. Je nám vzorem v tom, že si dokázal uvědomit svůj hřích, litovat ho, omluvit se a polepšit.

• Šla pro vodu ke studni. Přišel tam i Pán Ježíš a požádal ji, aby mu dala napít. Mluvili spolu a on jí řekl: „Kdo se napije vody, kterou mu dám já, nebude nikdy žíznit!“ Ona poznala, že Ježíš je ten zachránce, o kterém mluvili proroci, a běžela to říct všem lidem, které potkala.

Ž Bydlel v Jerichu. Byl malé postavy, živil se jako celník a nebyl při práci moc poctivý, proto byl i bohatý. Se svým jednáním začal být nespokojený a chtěl se setkat s Ježíšem. Aby ho viděl, musel si vyšplézt na strom. Ježíš k němu šel dokonce i na návštěvu a on od té doby se tento člověk změnil k lepšímu. Je nám příkladem v tom, že dokázal změnit své špatné chování.

• Měl na starosti vojáky. Onemocněl mu jeden z otroků a on poslal své služebníky za Ježíšem, aby přišel otroka uzdravit. Věřil, že to Ježíš dokáže. Když už byl Ježíš blízko jeho domu, on mu vzkázal:

„Pane, nezasloužím si, abys ke mně přišel, ale řekni slovo a můj služebník bude zdravý.“ Je nám vzorem v tom, jak dokázal Ježíši důvěřovat.

Řešení kvízu:

Petr, samarťská žena, Zachaeus, setník

Smějeme se v hodinách náboženství:

n Děti, kdo strávil několik dnů v útrobách živočicha?
Prosím, Karkulka.

n Stvořil Bůh také Ivy, pane faráři?
Jistě!
A to přitom neměl strach?

n Probírá se zpráva o stvoření světa. Přijde otázka, co udělal Hospodin sedmého dne?
Sedmého dne šel do kostela - ní odpověď jednoho žáka.

n Co se stalo, když opadly vody potopy?
Byla vyhlášena sbírka pro oběti potopy.